

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 49Ek/1085/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122292910
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122292910.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Blackside, a.s., so sídlom Mlynské nivy 4959/48, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 48 191 515, proti povinnému: D. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXXX/XX, XXX XX M., o vymoženie 20 608,24 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdnej exekútorky: JUDr. Barbora Vatrťová, so sídlom exekútorského úradu Nám. SNP, 917 01 Trnava, IČO: 42 292 549, pod sp. zn. XXXEX XXX/XX, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/1085/2022 zo dňa 12. 01. 2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/1085/2022 zo dňa 12. 01. 2023 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 19. 04. 2022 na vymoženie pohľadávky vo výške 20 608,24 Eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. XC/XX/XXXX zo dňa 31. 05. 2016, ktorý sa stal vykonateľným dňa 26. 07. 2016 „ďalej len exekučný titul“.

2. Poverením zo dňa 29. 04. 2022 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Barbora Vatrťová, ktorý ju vedie pod sp. zn. XXXEX XXX/XX.

3. Uznesením sp. zn. 49Ek/1085/2022 zo dňa 12. 01. 2023 vyšší súdny úradník zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 01. 04. 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník uviedol, že exekučným titulom v predmetnom konaní je rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. XC/XX/XXXX zo dňa 31. 05. 2016, ktorý sa stal vykonateľným dňa 26. 07. 2016. Povinný nijako neosvedčil, že tento exekučný titul je zrušený, čím sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie neuhradenej sumy. Vyšší súdny úradník zdôraznil, že ak povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím súdu (rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. XC/XX/XXXX zo dňa 31. 05. 2016) a považoval nárok oprávneného za nezákonný, mal možnosť v zmysle poučenia v ňom uvedeného, podať proti nemu v stanovenej lehote odvolanie, kde by mohol uplatniť všetky svoje námietky a výhrady k exekučnému titulu. Vo vykonávanom konaní už súd vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na to, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. S ohľadom na uvedené, súd poukazuje na poučenie uvedené v exekučnom titule a zároveň uvádza, že po márnom uplynutí lehoty na podanie odvolania (do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia), sa predmetný

rozsudok stal právoplatným a zároveň, keďže povinný si nesplnil povinnosť uloženú v rozhodnutí i vykonateľným, čím sa stal exekučným titulom, na základe ktorého bol oprávnený kompetentný podať návrh na vykonanie exekúcie. O akejkolvek spornosti pohľadávky oprávneného preto nemožno hovoriť od okamihu, kedy rozsudok, ktorý je v tejto veci exekučným titulom, nadobudol právoplatnosť a zároveň aj vykonateľnosť. Exekúciou vymáhaný nárok bol oprávnenému priznaný právoplatným, vykonateľným a nezmeniteľným rozsudkom, pričom tvrdenia povinného o nevykonateľnosti exekučného titulu a nasledovne že rozhodnutie, ktoré malo byť podkladom na vykonanie exekúcie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť nie sú spôsobilé akokoľvek spochybniť zákonnosť a dôvodnosť začatia exekúcie v tejto veci. K tvrdeniu povinného, že zrážky zo mzdy podľa § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov je zabezpečenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy neprípustné súd uviedol, že povinný spochybňuje spôsob výkonu exekúcie zrážkami zo mzdy. Súd poukázal na § 63 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý uvádza spôsoby vykonania exekúcie na poklade exekučného titulu, v ktorom je uložená povinnosť zaplatiť peňažnú sumu. Spôsob, ktorým sa vykoná exekúcia určí súdny exekútor, a to na základe preskúmania majetkových pomerov povinného. Objektívne zhodnotenie majetkových pomerov povinného, podloženie zistených skutočností písomnými dôkazmi a vyvodenie záveru o možnosti či nemožnosti vykonania exekúcie v závislosti od majetkových pomerov povinného, patrí do kompetencie súdneho exekútora. Exekučný súd nie je subjektom oprávneným na skúmanie majetkových pomerov povinného, ktoré skúmanie má prebehnúť pred súdnym exekútorom. Je teda úlohou súdneho exekútora, aby vykonanou lustráciou zistil majetkové pomery povinného a zvolil taký spôsob uspokojenia vymáhanej povinnosti, aby bol k nej primeraný a aby hodnota zabezpečeného majetku povinného zodpovedala hodnote vymáhanej povinnosti, pričom nie je vylúčené, aby súdny exekútor vykonal exekúciu niekoľkými spôsobmi uvedenými v Exekučnom poriadku. K tvrdeniu povinného, že pôvodný oprávnený povinného neoboznámil s tým, že zmluvu povinného postúpil inej spoločnosti, súd uviedol, že spolu s návrhom na vykonanie exekúcie bola súdu doručená zmluva o postúpení pohľadávok ktorá preukazuje, že Slovenská sporiteľňa, a.s. (postupca) so spoločnosťou Blackside, a.s. (postupník) na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11. 10. 2019 postúpila pohľadávku, ktorá bola špecifikovaná v Prílohe č. 1, daná príloha tvorí súčasť zmluvy o postúpení pohľadávok. Vyššie daná skutočnosť bola súdu preukázaná pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie. Spoločnosť Blackside, a.s. (IČO: 48 191 515) sa stala od 17. 10. 2019 (dňom nadobudnutia účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávky) majiteľom danej pohľadávky, ktorá bola špecifikovaná v Prílohe č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok, vrátane všetkého jej príslušenstva a všetkých práv s ňou spojených v dôsledku postúpenia predmetnej pohľadávky, a preto súd považoval tvrdenie povinného za bezpredmetné a právne irelevantné. K námietke povinného voči upovedomeniu o začatí exekúcie v časti vypočítanej výšky predbežných trov exekúcie pozostávajúcich z odmeny exekútora vo výške 4477 Eur a 895,40 Eur ako DPH súd uviedol, že súdnym exekútorom vyčíslené trovy pozostávajú z odmeny súdneho exekútora, náhrady výdavkov a DPH, pričom odmena v sume 4477 Eur bola vypočítaná v zmysle ust. § 7 ods. 2 Vyhl. MS SR č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku. Podľa § 7 ods. 2 Vyhl. MS SR č. 68/2017 Z. z. predstavuje odmena súdneho exekútora 10% zo základu na jej určenie, pričom základom na určenie predmetnej odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti týkajúcej sa exekúcie na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. V zmysle citovanej vyhlášky podľa § 21, § 22 ods. 2, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada paušálnych výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, ktorú si súdny exekútor uplatnil vo výške 30,00 Eur. Táto náhrada zahŕňa najmä náklady na vedenie spisu, náklady na cestovné, poštovné a za služby elektronických komunikácií, náklady na šetrenie majetkových pomerov povinného v informačných systémoch, náklady spojené s podávaním správ exekútora o zisťovaní majetku povinného zaslaných elektronickými prostriedkami. Vzhľadom na to, že súdny exekútor je platcom DPH, zvýšila sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty, a to spolu o 901,4 Eur (895,4 Eur + 6 Eur). Spolu teda trovy exekúcie predstavovali sumu vo výške 5408,40 Eur, pričom trovy súdneho exekútora boli vypočítané ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Súdny exekútor tiež povinného vyzval, aby do 15 dní od dňa doručenia predmetného upovedomenia splnil vymáhaný nárok, t.j. uspokojil pohľadávku oprávneného a jej príslušenstvo vrátane trov exekúcie v celkovej výške 44 766,06 Eur, pričom súdny exekútor upozornil povinného, že za predpokladu neuhradenia celkovej uvedenej sumy v lehote 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, budú trovy exekúcie navýšené v zmysle § 7 ods. 1 predmetnej vyhlášky, a to tak, že odmena vo výške 20% v sume 8953,50 Eur, náhrada výdavkov v sume 60, Eur a DPH v sume spolu 1802,7 Eur (1790,70 Eur + 12 Eur), spolu teda trovy exekúcie budú predstavovať sumu vo výške 10816,20 Eur. Súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie tiež dodal, že po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na plnenie alebo

po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu na zastavenie, ktorým sa takýto návrh zamietol, vydá exekučný príkaz na vykonanie exekúcie, príkaz na úhradu trov exekúcie a vykoná exekúciu. Súdny exekútor taktiež upovedomil povinného o spôsobe vykonania exekúcie, ktorá sa v prípade nesplnenia celého vymáhaného nároku, t.j. pohľadávky oprávneného a trov exekúcie súdneho exekútora vykoná zrážkami zo mzdy, zrážkami z iných príjmov a prikázaním pohľadávky z účtu v banke, resp. predajom nehnuteľnosti. Súd konštatoval, že súdny exekútor si sumu trov exekúcie v celkovej výške 10 816,20 Eur uplatnil v súlade s Vyhláškou MS SR, č. 68/2017 Z. z. Súd dospel k záveru, že povinný nepreukázal ani jeden z dôvodov v zmysle 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktoré by exekúcia mala byť zastavená, a preto rozhodol tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

4. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej v podstate uviedol, že súd má v prvom rade skúmať, či sú splnené podmienky, za ktorých môže súd konať. Súd by mal poriadne preskúmať návrh na vykonanie exekúcie, či v exekučnom titule je označený ako žalobca Slovenská sporiteľňa, a. s. (postupca). Ďalej pohľadávku nadobudla na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11. 10. 2019 spoločnosť Blackside a.s. (postupník). Vzhľadom na zákonnú povinnosť súdu ustanovenú v § 53 ods. 1 Exekučného poriadku súd musí preskúmať návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy za účelom zistenia zákonných predpokladov na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Taktiež sa súd musí zaoberať tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený vykonateľný exekučný titul a či podaný návrh je v súlade s exekučným titulom. Povinný ďalej namietal to, že exekúcia môže byť vedená iba na podklade materiálne a formálne vykonateľného exekučného titulu. Poukázal tiež na § 35 ods. 1 Exekučného poriadku a teda na to, že vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia) a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia). Pritom vykonať exekúciu v prospech inej osoby ako oprávnenej osoby z exekučného titulu alebo proti inej ako povinnej osobe z exekučného titulu je preto možné iba vtedy, ak k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti došlo po vydaní exekučného titulu. Nemožno akceptovať prechod alebo prevod, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, pretože tento prechod alebo prevod sa mal prejaviť už v procesnom nástupníctve (zmena alebo zámena účastníka konania v základnom konaní) a v správnom riešení vecnej legitímácie v základnom (sporovom konaní). Na základe skutočností mám preukázané, že osoba označená v návrhu na vykonanie ako „oprávnený“, nie je oprávnenou osobou z exekučného titulu. Aj keď oprávnený predložil zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola aj pohľadávka voči povinnému, k prevodu práva na spoločnosť Blackside, a. s. došlo ešte pred vydaním exekučného titulu (zmluva o postúpení zo dňa 11. 10. 2019 a exekučný titul zo dňa 19. 04. 2022). Zmluva o postúpení pohľadávok teda nepreukazuje prevod práva z exekučného titulu, keďže bola uzavretá a nadobudla účinnosť predtým ako bol exekučný titul vydaný. V čase vydania exekučného titulu tak už žalobca Slovenská sporiteľňa, a. s. nebol nositeľom hmotnoprávneho nároku (veriteľom), pretože ešte pred jeho vydaním účinne postúpil pohľadávku spoločnosti Blackside, a. s. Vzhľadom na to spoločnosť Blackside a. s. nie je oprávnená požadovať splnenie nároku z exekučného titulu. Povinný preto poukazoval na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. Súd by mal mať za preukázané, že došlo podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 11. 10. 2019 k účinnému postúpeniu pohľadávky v zmysle článku VI predmetnej zmluvy ku dňu jej podpisu oboma stranami (17. 10. 2019) so všetkými právami s ňou spojenými, t.j. došlo k prevodu práva ešte pred vydaním exekučného titulu - uznesenie Okresného súdu Skalica č. k. XC/XX/XXXX zo dňa 19. 04. 2022, v ktorom napriek postúpeniu pohľadávky je uvedený ako žalobca postupca (Slovenská sporiteľňa, a. s.). Súdna prax nehovorí o tom, že by uznesenie o výške trov nemal váhu exekučného titulu. Súd mal teda konštatovať, že v predmetnej veci označený oprávnený, nie je nositeľom práva vyplývajúceho u exekučného titulu, t. j. nemá aktívnu legitímáciu na vymáhanie predmetného nároku v časti trov základného konania. Nedostatok vecnej legitímácie vedie vždy k zamietnutiu návrhu na začatie konania meritórnym rozhodnutím. K prechodu práva a povinnosti dochádza výlučne len po vydaní exekučného titulu. Nebolo možné akceptovať prechod, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, pretože tento sa mal prejaviť v procesnom nástupníctve. Vzhľadom na uvedené mal súd pri rozhodovaní o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie nájsť rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 a § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, a preto mal podľa ustanovenia § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku v spojení s § 53 ods. 4 Exekučného poriadku návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietnuť a exekúciu zastaviť.

5. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného uviedol, že oprávnený nadobudol pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11. 10. 2019. Exekučný titul - rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. XC/XX/XXXX bol vydaný dňa 31. 05. 2016, právoplatnosť nadobudol dňa 08. 07. 2016

a vykonateľnosť dňa 26. 07. 2016. Z uvedeného vyplýva, že exekučný titul bol vydaný pred postúpením pohľadávky, oprávnený je majiteľom pohľadávky voči povinnému, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade o zákonom. Oprávnený navrhol, aby súd sťažnosť povinného zamietol.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 7 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas povinného prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sudca nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) dodáva:

15. Povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie namietal materiálnou a formálnou nevykonateľnosťou exekučného titulu, spochybnením spôsobu výkonu exekúcie zrážkami zo mzdy. Povinný tiež namietal voči zmluve o postúpení pohľadávok, voči upovedomeniu o začatí exekúcie v časti vypočítanej výšky predbežných trov exekúcie. Vyšší súdny úradník sa v napadnutom uznesení so všetkými argumentmi povinného riadne vysporiadal, pritom v bodoch 11. až 17. odôvodnenia obsiahlo a podrobne vysvetlil, prečo povinným namietané tvrdenia nie sú zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie.

16. V podanej sťažnosti povinný opätovne argumentoval nevykonateľnosťou exekučného titulu a namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie oprávneného. Súd pritom uvádza, že opätovne preskúmal exekučný titul a konštatuje, že tento je materiálne aj formálne vykonateľným exekučným titulom. Súd pritom uvádza, že exekučný súd nie je príslušný skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, ani nenahrádza orgán v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti, ale je exekučným titulom viazaný a musí z neho vychádzať. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie a ani v sťažnosti (proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie) žiadať o vecný prieskum exekučného titulu, pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom

konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia súdu v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmavať, keďže je ním viazaný. Súd zároveň dodáva, že súd pred vydaním poverenia (v zmysle ustanovenia § 53 Exekučného poriadku) preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Nie každé začatie exekučného konania sa dostane aj do štádia exekúcie. Exekučný súd z úradnej povinnosti skúma, či sú splnené podmienky pre začatie exekúcie. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného.

17. V súvislosti s namietaným nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie oprávneného súd uvádza, že rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. XC/XX/XXXX zo dňa 31. 05. 2016, ktorý sa stal právoplatným dňa 08. 07. 2016 a vykonateľným v časti istiny s príslušenstvom dňa 26. 07. 2016 a v časti trov dňa 12. 07. 2016, bol povinný zaviazaný zaplatiť spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s. sumu 20.608,24 Eur s príslušenstvom a trovy konania. Následne až po vydaní exekučného titulu bola zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11. 10. 2019 postúpená pohľadávka, ktorá je vymáhaná v tomto exekučnom konaní a ktorá bola riadne špecifikovaná v Prílohe č. 1, daná príloha tvorí súčasť súdu predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok. Z predložených listín mal súd preukázané, že došlo k postúpeniu pohľadávky až po vydaní exekučného titulu (nie tak ako namietal povinný) a teda spoločnosť Blackside, a.s. bola osobou aktívne vecnej legitimovanou na podanie návrhu na vykonanie exekúcie.

18. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s napadnutým rozhodnutím sudca poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Rovnako súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom sťažovateľa, resp. právo na úspech v konaní. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

19. Záverom súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúma v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

20. S poukazom na uvedené má súd konajúci sudcom za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný nepreukázal ani jeden z dôvodov na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Keďže vyšší súdny úradník rozhodol v súlade so zákonom, súd sa nemohol stotožniť s názormi povinného uvádzanými v sťažnosti. Súd dopĺňa, že povinný nepreukázal existenciu takých okolností, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a mali by za následok zánik vymáhaného nároku, alebo že by bol exekučný titul zrušený, alebo že by tu boli také skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu a teda povinný nepreukázal žiadne dôvody, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie. S poukazom na uvedené má súd za to, že neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie a preto sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/1085/2022 zo dňa 12. 01. 2023 ako nedôvodnú zamietol.

21. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže tieto neboli účastníkmi konania uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§